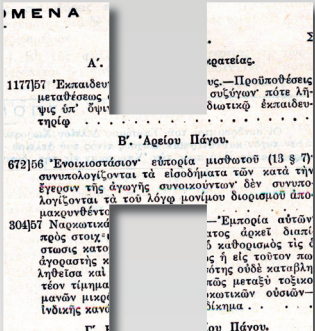

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΝ 20ο ΑΙΩΝΑ

Υ/Α Κων. Γ. Κούρος

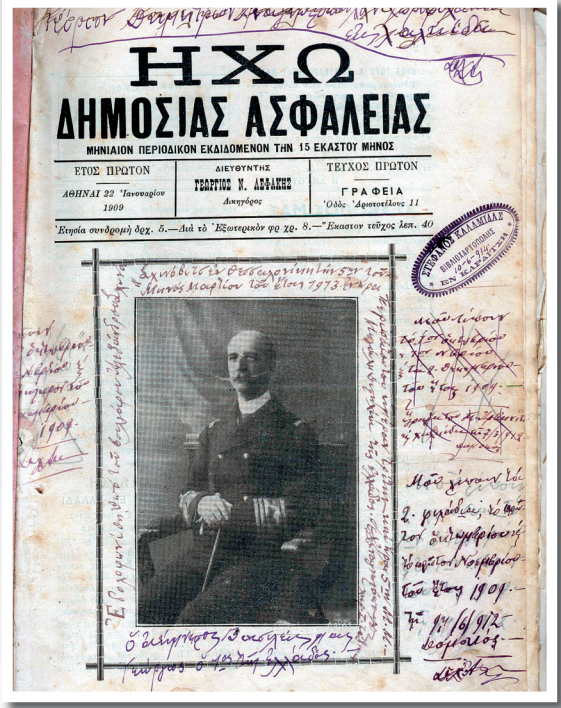
Η παρούσα προσπάθεια, αποτελεί μια πρώτη γραφή που σκοπό έχει να προτείνει ένα βασικό πλαίσιο για μελλοντικές εργασίες και δεν απευθύνεται μόνον στους ρέκτες του είδους αλλά σε κάθε αναγνώστη που επιθυμεί να πληροφορηθεί τα αστυνομικά τεκταινόμενα και το γενικότερο κοινωνικό, πολιτικό και ιδεολογικό κλίμα μιας εποχής.

Ο τίτλος πιθανόν να ξενίσει τον αναγνώστη, αλλά ανταποκρίνεται απόλυτα στην πραγματικότητα, μαρτυρώντας ό,τι καθ' όλη τη διάρκεια του προηγούμενου αιώνα, όντως υπήρξε ενδιαφέρουσα εκδοτική παρουσία περί τα αστυνομικώς πεπραγμένα. Καταδεικνύεται εμφανώς και, μάρτυρας της αδήριτης πραγματικότητας, πως το ζήτημα της ασφάλειας των πολιτών, σε κάθε κοινωνία και κάθε εποχή, διαδραματίζει ρόλο σημαντικό και πρωτεύοντα. Και στις μέρες μας, τις πολύ πρόσφατες μέρες μας, η εκδοτική παρουσία περί τα αστυνομικώς πεπραγμένα είναι ηχηρότατη...! Εκδίδονται και κυκλοφορούν στο ελεύθερο εμπόριο με διάθεση από τα σημεία πώλησης του ημερήσιου και περιοδικού Τύπου, τουλάχιστον δύο ευρείας κυκλοφορίας ιδιωτικά περιοδικά. Πέραν της Αστυνομικής Ανασκόπησης που είναι και το επίσημο έντυπο του Σώματος, κυκλοφορούν περιοδικά, έντυπα ή, και ηλεκτρονικά, από τις Ενώσεις Αποστράτων, από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Αξιωματικών, από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων, από την Ένωση Αστυνομικών Αττικής και από άλλες Ενώσεις ανά την επικράτεια, περιοδικό της Διεθνούς Ένωσης Αστυνομικών και αντίστοιχο στη Θεσσαλονίκη. Επί του παρόντος δεν θα ασχοληθούμε με τα συνδικαλιστικά έντυπα. Θα ασχοληθούμε όμως, αποκλειστικά με τον συνδικαλιστικό Τύπο στην Ελληνική Αστυνομία, με εκτενές αφιέρωμα, σε μελλοντική μας έκδοση.

Θέλουμε να τονίσουμε οπωσδήποτε ό,τι οι ασάφειες και παραλείψεις σχετικά με τις κατωτέρω πληροφορίες, οφείλονται κυρίως στις δυσκολίες συλλογής αρχαιακού υλικού και ως εκ τούτου, κάθε τεκμηριωμένη παροχή ειδήσεων και πληροφοριών συμπληρωματικών, που μπορούν να συμβάλλουν στην ιστορική γνώση, είναι ευπρόσδεκτη.

Στον 20ο αιώνα, λοιπόν, η πρώτη γνωστή προσπάθεια έκδοσης εντύπου σχετικού με το αστυνομικό αντικείμενο είναι η ΗΧΩ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

Το πρώτο φύλλο εκδόθηκε στην Αθήνα, αναγράφοντας ημερομηνία εκδόσεως 22 Ιανουαρίου 1909, με διευθυντή τον δικηγόρο Γεώργιο Ν. Λεφάκη και έδρα στην οδό Αριστοτέλους 11, αργότερα (Ιούλιος 1913) μετακόμισε στην πλατεία Κάνιγγος κάτωθι της Εμπορικής και Βιομηχανικής Ακαδημίας. Η ΗΧΩ εξεδίδετο τουλάχιστον μέχρι το 1914 και κατά μια πληροφορία μέ-

ΗΧΩ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΔΙΕΥΤΗΡΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΘΗΝΑΙΣ 15 Φεβρουάριος 1938
19ος Απριλλίου 22

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΟΡΑΗ
Οι σχέσεις της διοικήσεως με την Βουλή είναι αναπόσπαστοι όργανοι και εκτελεστικοί, όσο η διοικήσεως και η Βουλή είναι αρμόδιας επί των ερωτήσεων που προκύπτουν από την διοικήσεως...
Η ΑΝΕΙΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1933-36
Οι λόγοι οι οποίοι έδωσαν την προοπτική...
Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΣΙΜΑΤΙΚΟΙ

χρι το 1917. Έκαστον τεύχος κόστιζε λεπτά 40, ενώ η ετήσια συνδρομή ανήρχετο σε δραχμάς 5. Πρόκειται για μηνιαίο περιοδικό 16 σελίδων, σχήματος(μεγέθους) Α4, που κυκλοφορούσε όπως αναφέρεται στην πρώτη σελίδα κάθε τεύχους στα μέσα κάθε μηνός, μόνο που δεν ήταν δυνατόν να τηρηθούν απαρέγκλιτα οι ημερομηνίες έκδοσης, ίσως λόγω της ταραχώδους περιόδου που διήνυσε τότε η πατρίδα. Στο πρώτο φύλλο -δίδοντας το στίγμα της εποχής- φιγουράριζε η φωτογραφία του βασιλέως Γεωργίου Α' που τον Μάρτη του 1913 δολοφονήθηκε από τον Αλέξανδρο Σχινά στη Θεσσαλονίκη. Στα επόμενα τεύχη δεν υπάρχει φωτογραφικό υλικό παρά μόνο τον κύριο κείμενο. Μικρή κατά δεξιά η "Ηχώ Δημοσίας Ασφαλείας", όμως η ύλη της θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ενδιαφέρουσα και πλουσιωτάτη. Σε κάθε τεύχος υπάρχουν ποικίλα κείμενα, όπως:

- α) ιστορικά στοιχεία περί του αστυνομικού θεσμού της Χωροφυλακής, β) κείμενα ηθικοφιλοσοφικού περιεχομένου, γ) πληροφορίες για αστυνομίες άλλων χωρών, δ) αστυνομικές επιτυχίες σε εγχώριο ή διεθνές πεδίο, ε) εναλλακτικές μεθόδους π.χ. ψυχική υποβολή, που χρησιμοποιούσε η αστυνομία για την εξιχνίαση εγκλημάτων, στ) ανεξιχνίαστα αστυνομικά μυστήρια, ζ) προτάσεις για τη βελτίωση του θεσμού, η) ηθικές αμοιβές, θ) πένθη, ι) αστυνομικά μυθιστορήματα σε συνέχειες, ια) βιβλιοπαρουσιάσεις κ.λπ. Αργότερα καταχωρίζε και διαρρημίσεις.

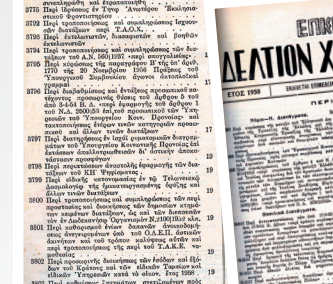
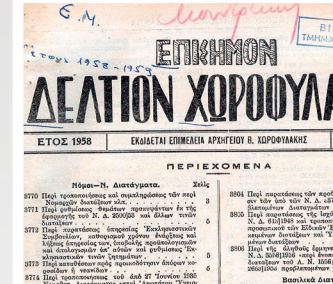
Σε μια πρόχειρη επιλογή διαβάζουμε τίτλους από τις σελίδες από την "Ηχώ Δημοσίας Ασφαλείας", "Η εκγύμνασις του μελλοντικού αστυνομικού κυνός", "Γυναίκες αστυνόμοι", "Η αστυνομία των δενδροφυτειών", "Ο οπλισμός του αστυνομικού", "Πως να καταβάλλει και αφοπλίζει ο ασθενέστερος τον ρωμαλεώτερον", "Δικαστική αστυνομία", "Αστυνομική Πανεπιστημιακή Έδρα", "Πως εφρονεύθη ο λητοφυγδικός Δημήτριος Σταύρακας" κ.α.

Ο Διευθυντής Γ.Ν. Λεφάκης τονίζει στο πρώτο τεύχος το σκοπό της εκδόσεως μεταξύ άλλων: "Είς όλα τα πεπολιτωμένα κράτη της Ευρώπης από πολλών ήδη ετών εκδίδονται περιοδικά, πραγματευόμενα θέματα, αναγόμενα εις τον κλάδον της δημοσίας ασφαλείας, σκοπούντα την μόρφωσιν των αποτελούντων αυτήν οργάνων, αναζωπυρούντα τον ζήλον αυτών και χρησιμεύοντα ως μέσον πνευματικής επικοινωνίας μεταξύ των. Ουδείς δε δύναται να αρνηθεί ότι πλείστα όσα ζητήματα της δημοσίας ασφαλείας εξετάζόμενα και αναπτυσσόμενα από των στηλών ειδικού περιοδικού παρ' ανδρών ειδικών και κατόχων

αυτών από θεωρητικής και πρακτικής απόψεως, ου μόνον δίδουσιν τροφήν και ύλην προς διαμόρφωσιν των οργάνων αυτής, αλλά και αυτήν την νομοθετικήν εξουσίαν καθοδηγούσι προς βελτίωσιν του θεσμού τούτου επί αγαθώ της χώρας. Είναι δε πανθομολογούμενον ότι είναι αδύνατον να υπάρξη πεπολιτισμένον κράτος, είναι αδύνατον να συλλάβη τις την ιδέαν της εννόμου πολιτείας, άνευ ασφαλείας της υγείας, της τιμής και της παρουσίας των αποτελούντων αυτήν μελών. Ιστορικώς δε εξεταζόμενον του ζητήματος τούτου παρατηρεί τις ότι αφ' ης εποχής ο άνθρωπος εγκατέλειπεν τας τρώγλας και τα σπήλαια, και απετέλεσε την πρώτην εικόνα του κράτος, την κοινωνίαν, να πρώτον μελημα αυτού υπήρξεν η ασφάλεια της ζωής και της παρουσίας του, και αυτή ανετέθη εις τους τα πρώτα φέροντας είτε λόγω της οικογενειακής των κα-

ταστάσεως είτε λόγω της ατομικής των ανδρείας της εποχής εκείνης. Και παρ' ημίν δε από πολλού ήδη χρόνου αφ' ότου τη δημοσίον ασφάλειαν ανέλαβε στρατιωτικών σώμα, ειδικώς προωριωμένον εις την λειτουργίαν αυτής, η έκδοσις τοιούτου περιοδικού επεβάλλετο. Από ημέρας εις ημέραν καταδεικνύετο η ανάγκη, ότι έπρεπε να υπάρξη εν δημοσιογραφικών οργάνων το οποίον ως κύριον σκοπόν να έχη την συζητήτιον των θεμάτων του σχετιζόμενων με την δημοσίον ασφάλειαν, τη μόρφωσιν του κατωτέρου προσωπικού αυτής, την αναζωπύρωσιν και διαθήρμανσιν του ζήλου αυτών κατά την εκπλήρωσιν των καθηκόντων των, την βελτίωσιν εν γενεί της θέσεως του σώματος, και ιδία την παγίωσιν της δημοσίας ασφαλείας..."

Το 1917 (;) εκδόθηκε με επιμέλεια του Αρχηγείου της Βασιλικής Χωροφυλακής και κυκλοφόρησε το «ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ». Πρόκειται για ένα ασυτηρά υπηρεσιακό έντυπο που δημοσίευε Νόμους και Νομοθετικά Διατάγματα, Βασιλικά Διατάγματα, Πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου, Εγκύκλιες Διαταγές του Υπουργείου Εσωτερικών (στο οποίο υπαγόταν διοικητικά η Χωροφυλακή ως προς την άσκηση της Αστυνομίας), Εγκύκλιες Διαταγές του Αρχηγείου Βασιλικής Χωροφυλακής, Νομολογίες, Αγορανομικές Διατάξεις αναγόμενες στην Χωροφυλακή και στην κατακλειδα διάφορες μελέτες (όχι σε κάθε τεύχος) με ποικίλη θεματολογία επί θεμάτων Δικαίου αλλά και γενικότερα, ελευθέρων συνεργατών. Ενδεικτικά αναφέρουμε: «Ηλεκτρονικοί κατάσκοποι παρακολουθούν και τα πλέον μυστικάς

αυτών από θεωρητικής και πρακτικής απόψεως, ου μόνον δίδουσιν τροφήν και ύλην προς διαμόρφωσιν των οργάνων αυτής, αλλά και αυτήν την νομοθετικήν εξουσίαν καθοδηγούσι προς βελτίωσιν του θεσμού τούτου επί αγαθώ της χώρας. Είναι δε πανθομολογούμενον ότι είναι αδύνατον να υπάρξη πεπολιτισμένον κράτος, είναι αδύνατον να συλλάβη τις την ιδέαν της εννόμου πολιτείας, άνευ ασφαλείας της υγείας, της τιμής και της παρουσίας των αποτελούντων αυτήν μελών. Ιστορικώς δε εξεταζόμενον του ζητήματος τούτου παρατηρεί τις ότι αφ' ης εποχής ο άνθρωπος εγκατέλειπεν τας τρώγλας και τα σπήλαια, και απετέλεσε την πρώτην εικόνα του κράτος, την κοινωνίαν, να πρώτον μελημα αυτού υπήρξεν η ασφάλεια της ζωής και της παρουσίας του, και αυτή ανετέθη εις τους τα πρώτα φέροντας είτε λόγω της οικογενειακής των κα-

ταστάσεως είτε λόγω της ατομικής των ανδρείας της εποχής εκείνης. Και παρ' ημίν δε από πολλού ήδη χρόνου αφ' ότου τη δημοσίον ασφάλειαν ανέλαβε στρατιωτικών σώμα, ειδικώς προωριωμένον εις την λειτουργίαν αυτής, η έκδοσις τοιούτου περιοδικού επεβάλλετο. Από ημέρας εις ημέραν καταδεικνύετο η ανάγκη, ότι έπρεπε να υπάρξη εν δημοσιογραφικών οργάνων το οποίον ως κύριον σκοπόν να έχη την συζητήτιον των θεμάτων του σχετιζόμενων με την δημοσίον ασφάλειαν, τη μόρφωσιν του κατωτέρου προσωπικού αυτής, την αναζωπύρωσιν και διαθήρμανσιν του ζήλου αυτών κατά την εκπλήρωσιν των καθηκόντων των, την βελτίωσιν εν γενεί της θέσεως του σώματος, και ιδία την παγίωσιν της δημοσίας ασφαλείας..."

Το 1917 (;) εκδόθηκε με επιμέλεια του Αρχηγείου της Βασιλικής Χωροφυλακής και κυκλοφόρησε το «ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ». Πρόκειται για ένα ασυτηρά υπηρεσιακό έντυπο που δημοσίευε Νόμους και Νομοθετικά Διατάγματα, Βασιλικά Διατάγματα, Πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου, Εγκύκλιες Διαταγές του Υπουργείου Εσωτερικών (στο οποίο υπαγόταν διοικητικά η Χωροφυλακή ως προς την άσκηση της Αστυνομίας), Εγκύκλιες Διαταγές του Αρχηγείου Βασιλικής Χωροφυλακής, Νομολογίες, Αγορανομικές Διατάξεις αναγόμενες στην Χωροφυλακή και στην κατακλειδα διάφορες μελέτες (όχι σε κάθε τεύχος) με ποικίλη θεματολογία επί θεμάτων Δικαίου αλλά και γενικότερα, ελευθέρων συνεργατών. Ενδεικτικά αναφέρουμε: «Ηλεκτρονικοί κατάσκοποι παρακολουθούν και τα πλέον μυστικάς

συζητήσεις μας», «Ο γάμος και η εγκληματικότητα», «Ελλιπώς του στοιχείου του αδικού, δεν υφίσταται έγκλημα μοιχείας οσάκις η σύζυγος τη προτροπή του συζύγου αυτής δέχεται να συνουσιασθή μετ' άλλου ανδρός», «Η τεχνητή σπερματέγχυσις και το Δίκαιον», «Η ποιοτική εφαρμογή του Νόμου περί κυκλοφορίας οχημάτων» κ.α. Σε κάθε τεύχος υπήρχε εντός πλαισίου η Υπόμνησις, που ανέφερε κατά λέξη (αντιγράφουμε από το πρώτο τεύχος του 1958): «Οι συνδρομηταί του Επισήμου Δελτίου Χωροφυλακής Αξιωματικοί, Ανθυπασπισταί και Υπαξιωματικοί, δια πάσαν τυχόν καθυστέρησιν τεύχους τινός του Δελτίου δέον να απευθύνονται ουχί προς το Τυπογραφείον Βασιλικής Χωροφυλακής αλλά προς την Υπηρεσίαν εις την δύναμιν την οποίαν ανήκουσι μονίμως».

(Ελλείπει σχετικών πληροφοριών και αρχειακού υλικού δεν μπορούμε να βεβαιώσουμε για το έτος έναρξης κυκλοφορίας του περιοδικού).

Το περιοδικό «ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ» κυκλοφορούσε και ήδη το 1927 διάνυε την Β' περίοδο της έκδοσής του. Δεν μπορούμε να υποθέσουμε την έναρξη της πρώτης περιόδου έκδοσης λόγω ελλείψεως αρχειακού υλικού και πληροφοριών. Η ύλη του απαρτιζόταν από Ψηφίσματα της Βουλής, Νόμους, Νομοθετικά Διατάγματα, Διατάγματα, Υπουργικές Αποφάσεις, Εγκύκλιοι, Γενικές Διαταγές Αρχηγείου Χωροφυλακής, Αστυνομικές Διατάξεις, Γνωμοδοτήσεις Ν. Συμβουλίου και Αποφάσεις Δημόσιας Ασφάλειας.

Στις 18 Οκτωβρίου 1920 εξέδωσε το πρώτο της φύλλο η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ (ένα 16σέλιδο σε σχήμα Α4 που κυκλοφορούσε κάθε Κυριακή

την οποίαν μέχρι σήμερα απέκρυπτον διάφοροι πολυσχιδείς αιτία, να το καταστήση ενδιαφέρον και από του περιθωρίου να το μεταφέρει εις το κέντρον του πολιτειακού κύκλου... Η «Εφημερίς της Χωροφυλακής» θα υποστηρίξη με πάσας αυτής τας δυνάμεις τον χωροφύλακα, τα συμφέροντά του, τας ευλόγους υλικάς αξιώσεις του και εν γένει την βελτίωσιν της οικονομικής του θέσεως. Διότι η εφημερίς έχει ακράδαντον την γνώμην ότι ουδέποτε θα αποκτήσωμεν καλόν χωροφύλακα, αντάξιον της αποστολής του, εάν τουλάχιστον δεν φροντίσωμεν ώστε να έχη τον στόμαχον αυτού πλήρη. Μια τοιαύτη υποστήριξις εξεγείρει την υπερηφάνειαν και εξυπνά τον ατομισμόν του...».

Ιδρυτής του εντύπου ήταν ο Κ. Κοφινιώτης, ιδιοκτήτης ο Η. Ρουτζεράκης (έχοντας συγγενείς στη Χωροφυλακή) και Διευθυντής - συνιδιοκτήτης ο Θ. Έξαρχος. Τον Ιούλιο του 1921 εμφανίζεται στην ταυτότητα της εφημερίδας ως Διευθυντής ο Κωστής Γ. Κωνοταντινίδης. Τον Σεπτέμβριο του ίδιου έτους στην ταυτότητα του εντύπου αναγράφονται τα ονόματα των Εμμ. Χ. Παυλίδη και Μιχαήλ Καλογερόπουλου. Τον Αύγουστο του 1922 ιδιοκτήτης φέρεται ο Κ. Γεμενάκης και τον Δεκέμβριο του 1923 η εφημερίδα περνάει στην ιδιοκτησία και διεύθυνση του Γεωργίου Μακράκη που επί Γεμενάκη διέτελεσε διαχειριστής της. Τον Μάρτιο του 1924 ανέλαβε την αρχισυνταξία ο δημοσιογράφος Ν. Κτενιάδης.

Η ύλη του εντύπου όντως ενδιαφέρουσα, η οποία εμπλουτίστηκε στην πορεία. Στο πρώτο φύλλο αφιερώνεται ολόκληρη σελίδα που τιτλοφορείται «Από το Παγκόσμιον Αστυνομικόν Δελτίον», στην έκρηξη βόμβας στην Γουόλ Στριτ (Ν. Υόρκη) έξω από την Τράπεζα Μόργκαν με 37 νεκρούς και 200 τραυματίες. Υπάρχει πλήθος θεμάτων που αφορούν την κοινωνική κατάσταση του Χωροφύλακα, αστυνομικό μυθιστόρημα, αστυνομικά πορτραίτα, επιστημονική αστυνομία, οδηγίες για την υγιεινή, το σημαντικότερο αστυνομικό γεγονός της εβδομάδος, αλληλογραφία, αλλά και διαφημίσεις. Χαρακτηριστικό είναι το μονόστηλο που με λίγες αδρές γραμμές περιγράφει τον χωροφύλακα της εποχής: «Ξέρετε τι θα πει να κρατά ο χωροφύλακας στο χέρι του μια εφημερίδα και να διαβάζει και η εφημερίδα αυτή να είναι αποκλειστικώς εφημερίδα της χωροφυλακής, δηλαδή όργανό του, εφημερίδα δική του, κατάδική του. Αμέσως ο χωροφύλαξ έγινε άλλος άνθρωπος, ήλαξεν, αναγεννήθη. Δεν είναι πλέον ο οπλίτης της χωροφυλακής, ο οποίος ευρέθη εξαφ-

Η ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ των δπλιτών καθυστέρει εις πολλούς σταθμούς επί δεκαήμερον και πλέον μετά την λήξιν έναστου μηνός. Η καθυστέρησις δέν οφείλεται βέβαια εις υπαιτιότητα των άμοιδιών υπηρεσιών. Πιθανόν να δικαιολογηται αυτή και από άλλους λόγους, συγκοινωνιακούς κ.λ.π. Όπωσδήποτε όμως και άν έχη τὸ πρῶγμα, νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται νά ληφθῆ ἕνα μέτρον διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν εις ὄλους τοὺς Σταθμοὺς τῶν μισθοδοσιῶν, ὥστε νά μὴ ἐξαναγκάζονται πολλοὶ τῶν δπλιτῶν νά καταφεύγουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εις δάναειαν.

με έδρα στην οδό Σταδίου 28, στην τιμή των 50 λεπτών της δραχμής) τονίζοντας στο κύριο άρθρο: «Η «Εφημερίς της Χωροφυλακής» εκδιδόμενη επί της ακμής του διοικητικού οργανισμού της μεγεθυνθείσης Ελλάδος δεν εκδίδεται τυχαίως και μοιραίως, αλλ' είναι εκπλήρωσις μιας καταφανούς, βωδῆς απαιτήσεως της ραγδαίας αναπτύξεως του Σώματος της Χωροφυλακής, όπερ είναι ο σπουδαιότερος τροχός της Διοικητικής μηχανής του Κράτους. Παρ' όλας τας προβλέψεις της Κυβερνήσεως, παρ' όλα τα ληφθέντα υπ' αυτής μέτρα δια μιαν επάρκειαν χωροφυλάκων εις τας προσαρτηθείσας χώρας, η παραγωγή των νέων στοιχείων της χωροφυλακής δεν ήτο δυνατόν να είναι ομαλή και συνεπώς επήλθεν απότομος και ζωηρά η έντασις εις το Σώμα, ήτις, φυσικῶ τω λόγω, εγένετο αφορμή να το αναδείξη περισσότερον, να το παρουσιάση εις την κοινωνίαν με την πραγματικὴν του σοβαρὰν όψιν,

1047
20.7.70

να μοιραίως εις την θέσιν του περιπόλου, ένα όν κινούμενον αλλά μη σκεπτόμενον μόνον δια τυπικά και πολλάκις ενοτικτώδη πράγματα, δίχως τας ελπιδοφόρους εκείνας νύξεις, που υφίσταται πάντοτε ο νους του εργαζομένου ανθρώπου και δίχως τους γλυκείς κτύπους της καρδιάς, που προσημαίνουν την πραγματώσιν των πόθων και των ιδανικών. Διότι, με την αλήθειαν, τέτοιος ήταν, ως επί το πλείστον έως χθες ο χωροφύλαξ και ο αστυνόμος μας. Ένας άνθρωπος σκυφτός, δουλοπρεπής ή μάλλον φοβόπληκτος τρόπον τινά προς τους ανωτέρους του, αντί να είναι απλώς πειθαρχικός, και τούτο κατά μοιραίαν επιδρασιν μερικών ρωμαϊκών στρατιωτικών συνθηκών και εξων, ένας άνθρωπος με κιγκλιδωμένον το πνεύμα του και με την καρδιαν του καλυπτομένην από ένα νέφος αδιαφορίας...».

Η εν λόγω εφημερίδα παρά το γεγονός ότι ονομαζόταν «Εφημερίς της Χωροφυλακής» δημοσίευε νέα και από την Αστυνομία Πόλεων. Άλλωστε το πρώτο της φύλλο έτυχε να εκδοθεί με την ίδρυση της Αστυνομίας Πόλεων, γι' αυτό θα διαβάσουμε στις σελίδες της την «Πρόκληση προς κατάταξιν εις το υπό της Βρετανικής Αστυνομικής Σχολής οργανούμενον Σώμα Αστυνομίας Πόλεων» την οποία υπογράφει ο πρώτος Αρχηγός της Αστυνομίας Πόλεων Φρειδερίκος Χάλλιντεν.

Στις 15 Φεβρουαρίου 1925 κυκλοφόρησε ο 150ήμερος ΚΗΡΥΞ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ. Πρόκειται για την έναρξη μιας νέας εκδοτικής προσπάθειας από τον Γ. Μακράκη, τελευταίο διευθυντή του περιοδικού ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ, που σταμάτησε να κυκλοφορεί προς τα τέλει του 1924. Ο Γ. Μακράκης στο πρώτο φύλλο τονίζει: «Ο Κήρυξ Δημοσίας Ασφαλείας, συνεχίζων υπό την αυτήν διεύθυνσιν την έκδοσιν της Εφημερίδος Χωροφυλακής, θέλει επιδοθεί μετά μείζονος επιμελείας και ενδιαφέροντος εις την μελέτην και έρευναν των αφορώντων τας υποχρεώσεις, την ανάπτυξιν και ευδοκίμησιν ως και τα δικαιώματα του σώματος δημοσίας ασφαλείας...».

Το νέο αυτό έντυπο του Γ. Μακράκη είχε σώμα οκτώ σελίδων και ύλη πιο συμπετυγμένη και «σφικτή». Πέραν του κυρίου άρθρου κατέγραφε πληροφορίες για την οικονομική κατάσταση των Χωροφυλάκων, για τον οπλισμό, για τον στρατιωτισμό, παράπονα χωροφυλάκων, τις σημαντικότερες επιτυχίες, προαγωγές, αποστρατείες, καταδικη αστυνομικών αγριότητων, γενικές υπηρεσιακές πληροφορίες από τα δύο Σώματα και ένα ευρύ φάσμα από διαφημίσεις (μπύρα ΦΙΕ, πολλοί ιατροί συφιλιδολόγοι - δερματολόγοι, οφθαλμίατροι, χει-

ρουργοί, στρατιωτικά είδη, ραφεία, κονδυλοφόροι, ακόμα και η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος διαφημιζόταν από τις σελίδες του Κήρυκα). Αργότερα, αυξήθηκαν σε 24 οι σελίδες του εντύπου και εμπλουτίσθηκε η ύλη του με επιστολές αναγνωστών, με διαταγές των Αρχηγείων και εγκυκλίους, με ηθικές αμοιβές, με μυθιστόρημα, με νέα από όλο τον κόσμο, ιστορίες κατασκοπείας, παγκόσμιο αστυνομικό δελτίο, κοινωνικά νέα και αμοιβαίες μεταθέσεις. Έτσι, από ένα περιοδικό αυστηρά υπηρεσιακού χαρακτήρα μεταβάλλεται σε περιοδικό ποικίλης αστυνομικής ύλης, ακολουθώντας την πεπατημένη της «Εφημερίδος της Χωροφυλακής», και απευθυνόμενο σε αναγνωστικό κοινό πέραν της μεγάλης αστυνομικής οικογένειας.

Ο Κήρυξ Δημοσίας Ασφαλείας, μακροήμερουσε. Εξεδίδετο πάντοτε από τον Γ. Μακράκη- τουλάχιστον μέχρι και το 1938 (παράνομες(πρόθυρα) του Β' Παγκοσμίου Πολέμου). Αξίζει να σημειώσουμε ότι το καλοκαίρι του 1936 αναφέρεται ο Νικόλαος Κτενιαδής ως διευθυντής, -ήδη είχε συγγράψει την «Ιστορία της Χωροφυλακής»- και από το 263ο φύλλο ο Ν. Κτενιαδής εμφανίζεται στην ταυτότητα του Κήρυκα ως Διευθυντής.

Τον Μάρτιο του 1934 εκδίδεται από τον Αλέκο Δίπλα με Διευθυντή Συντάξας τον Κώστα Σκαλτσά η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ. Μικρή «κατά το δέμας» η «Χωροφυλακή», ένα δεκαεξαεπίδο μικρού σχήματος (Α5)(1/2 Α4) στην τιμή των 3 δραχμών η οποία τονίζει στην ταυτότητα ότι: «Υποβοηθεί την προαγωγή των ζητημάτων που απασχολούν το Σώμα της Χωροφυλακής. Υπο-

στηρίζει τα γενικά συμφέροντα των αποτελούντων αυτό αξιωματικών και οπλιτών. Ερευνά όλα τα ζητήματα τα συναφή με την δημοσίαν ασφαλείαν. Παρακολουθεί τας νέας κατευθύνσεις των ξένων αστυνομικών, καθώς και τα συγχρόνους μεθόδους προς δίωξιν του εγκληματός». Ενώ στο προλογικό σημείωμα αναφέρει μεταξύ άλλων: «...Οι διοικητικές σημερινον το Σώμα της Χωροφυλακής εργάζονται με ενδιαφέρον εξαιρετικόν και κατά τρόπον λίαν επαινετόν. Και με τον Οργανισμόν πολλά από τα εκκρεμής ζητήματα θα διευθετηθούν. Αλλ' υπάρχουσι και ζητήματα άλ-

λα σοβαρά, όπως είναι: η βελτίωση των συντάξεων, η μείωση των συνταξίμων ετών, η αποσυμφόρηση των στελεχών, η άρση της παρατηρούμενης καθήλωσης των βαθμοφόρων εν γένει επί πολλά έτη εις τον αυτόν βαθμόν, η βελτίωση της στολής, του στρατωνισμού και των όρων υγιεινής των οπλιτών, η διαρρύθμισις του οπλισμού, η αύξησις των υπό του ΤΑΟΧ παρεχόμενων βοηθημάτων εις τους εξερχομένους του Σώματος οπλίτας και τόσα άλλα, δια την επίλυσιν των οποίων θα χρειασθούν πολλοί αγώνες και εντονότερα ενέργεια...».

Σε γενικές γραμμές η «Χωροφυλακή» ενδιαφέρεται και προβάλλει ζητήματα που απασχολούν το Σώμα της Χωροφυλακής. Στο τεύχος της 1ης Μαΐου 1935 γράφει: «...Ν' αυξηθούν αι συντάξεις ακόμη περισσότερον. Διότι οι περισσότεροι συνταξιούχοι και ιδίως οι κατώτεροι αξιωματικοί και οπλίται πένονται κυριολεκτικώς... Αλλά να μην αυξηθούν εις βάρος των εν ενεργεία...».

Στο τεύχος της 15ης Ιουνίου 1935 γράφει: «...Κατ' επανάληψιν διεκηρύξαμεν... την ανάγκην όπως ληφθούν ωρισμένα ευεργετικά μέτρα δια τους έχοντας πολυετή υπηρεσίαν εις τον αυτόν βαθμόν... Εννοείται ότι ομιλούμεν πάντοτε περί των ανθυπασιπιστών και των υπαξιωματικών. Διότι αυτοί μόνον οι βαθμοφόροι έχουν πολυετή υπηρεσίαν εις τον αυτόν βαθμόν. Δεν αποτελεί αποκάλυψιν δε το γεγονός, αν αναφέρωμεν, ότι υπάρχουν ανθυπασιπται, ενωμοτάρχοι και υπενομοτάρχοι που έχουν δέκα και άλλοι περισσότερα χρόνια εις την ίδιαν βαθμίδα...».

Οι διασταλτικές σχέσεις μεταξύ Χωροφυλακής και της νεοσύστατης τότε Αστυνομίας Πόλεων εκφράζονταν μέσα από τις σελίδες της «Χωροφυλακής» με κάθε ευκαιρία, δίνοντας τροφή για σχολία και συντηρώντας το γενικότερο κλίμα μεταξύ των δύο Σωμάτων. Στις 15 Μαΐου με αφορμή την Τουριστική Αστυνομία, έγραφε χαρακτηριστικά: «Οι φόβοι τους οποίους εξεφράσαμεν άλλοτε, σχετικώς με την ίδρυσιν της Τουριστικής Αστυνομίας, αρχίζουν να επαληθεύουν εξ ολοκλήρου. Η υπηρεσία αυτή συνεστήθη και επί κεφαλής της δεν ετέθη αξιωματικός της Χωροφυλακής, εκ των τώσων καταλλήλων που διαθέτει το Σώμα, αλλ' αξιωματικός της Αστυνομίας Πόλεων - ο αστυνόμος κ. Νέρης. Υπολείπεται ν' αποσπασθούν τα κατώτερα όργανα, δια ν' αρχίση η λειτουργία της. Και τα όργανα αυτά κατά πλειοψηφίαν θα ληφθούν από την Αστυνομίαν Πόλεων πάλιν...Καιρός, εν τούτοις, είναι να τεθή τέρμα εις το κακόν αυτό που ξεσπά εις βάρος του Σώματος της Χωροφυλακής. Η ίδρυσις της Τουριστικής Αστυνομίας πρέπει να ματαιωθή. Και αν τούτο δεν καταστή δυνατόν να επιδιωχθή πάση θυσία, ώστε την πλειοψηφίαν των οργάνων της ν' αποτελέσουν άνδρες, αξιωματικοί και οπλίται, εκ της Χωροφυλακής αποσπώμενοι. Η προτίμησις που γίνεται πάντοτε εις την Αστυνομίαν Πόλεων δεν είναι καθόλου νοητή...».

Συνεχίζοντας με την ίδια των πραγμάτων οπτική στο τεύχος της 1ης Ιουλίου 1935 διατείνεται: «Ο νέος Οργανισμός της Χωροφυλακής, δεν μας ευρίσκει συμφώνους εις πολλά σημεία... Η Ασφάλεια των Αθηνών πρέπει να ανατεθή εις την Χωροφυλακήν. Δευτέρα συζήτησις δεν χωρεί. Το επιβάλλει αυτό τούτο το συμφέρον της Πολιτείας. Αλλ' αντιδρά η Αστυνομία Πόλεων. Και έπειτα; Υπέρ τα προσωπικά συμφέροντα των ολίγων αστυνομικών υπαλλήλων υπάρχει το γενικότερον συμφέρον της δημοσίας ασφαλείας. Και αυτό δεν ημπορεί να θυσιασθή

εις τον βωμόν της Αστυνομίας Πόλεων που τα θέλει όλα ιδικά της».

Η «Χωροφυλακή», υπό την διεύθυνση πάντοτε του Αλέκου Δίπλα συνέχισε απρόσκοπτα και ανελλιπώς την έκδοσή της μέχρι τέλους του 1969 τηρώντας πάντοτε απαρέγκλιτα την γραμμική υπερασπίσεως του Σώματος της Χωροφυλακής και των δικαιωμάτων των Χωροφυλακών ακολουθώντας τις περιπέτειες της πατρίδος.

Στις 8 Μαΐου 1953 εκδόθηκε εγκύκλιος (Αριθμ. Πρωτ. 10233/7/35) του Αρχηγού Αστυνομίας Πόλεων Αγγέλου Έβερτ

Είς τό δεύτερον ἔτος μέ νέας δυνάμεις

ΜΕ ΤΟ ἀνά χειρας τεύχος ἡ «Χωροφυλακή» χάρις εἰς τήν θερμὴν ὑποστήριξιν τῶν συνδρό εις τό δεύτερον ἀπό τῆς ἐκδόσεώς της ἔτος. σθεῖσα μέ τήν εὐκαιρίαν αὐτήν, θά παρουσιάσῃ νέας τόσον εἰς τήν ὕλην, ὅσον καί εἰς τήν τεχνικήν της Δέν θέλομεν νά προκαταλάβωμεν τοὺς ἀναγνώστα δι' αὐτό ἀποφεύγομεν νά δώσωμεν προκαταβολικὰς σχετικὰς μέ τὰς βελτιώσεις αὐτάς. Μίαν δήλωσιν μό τό καθήκον νά κάμωμεν: "Ὅτι ἡ «Χωροφυλακή» θ' μοναδικὸν δημοσιογραφικὸν ὄργανον διὰ τὴν προαγ πολλαπλῶν συμφερόντων τῶν ἀξιωματικῶν καί στ. Πεῖρα ἐνὸς ἔτους, ἀγῶνες σκληροί, πάλῃ πρὸ ἐναντίους ἀνέμους μᾶς ἐδίδαξαν πολλὰ καί μᾶς ἔδω λύτιμα ἐκεῖνα ἐφόδια ποὺ εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον σπου λαια διὰ τὴν συνέχισιν τῆς προσπαθείας μας. Μὲ τὴν νέαν ἐμφάνισίν της ἡ «Χωροφυλακή» ἐντονότεραν καί εὐκρινεστέραν κατεύθυνσιν, ἐγκ σιερῶν ἀπὸ ἄρθρα τὰ ὁποῖα θά θίγουν ὅλα τὰ ζητ ἀπασχολοῦν τοὺς ἀξιωματικοὺς καί ὀπλίτας. Δέν μᾶς διαφεύγει ἡ ἀντίληψις. Οἱ διοικοῦντες

σχετικά με την έκδοση περιοδικού: «Γνωρίζομεν υμίν ότι, καίτοι από της ιδρύσεως του Σώματος, ανεγνωρίσθη παρ' όλων, η ανάγκη, όπως η Αστυνομία Πόλεων αποκτίσῃ περιοδικόν καθαρῶς μορφωτικόν δια τους αξιωματικούς και κατωτέρους αστυνομικούς, τούτο μέχρι σήμερον δεν είχε κατορθωθή. Ἦδη τη προτάσει της Αστυνομικῆς Σχολῆς και τη εγκρίσει ημών και του Υπουργείου Εσωτερικῶν θα εκδίδεται υπό του παρὰ τη Αστυνομικῆ Σχολῆ Τμήματος Πνευματικῆς Αγωγῆς, 15θήμερον περιοδικόν, υπό τον τίτλον «Αστυνομικά Χρονικά» εις σχῆμα βιβλίου εκ σελίδων 52 με περιεχόμενον καθαρῶς μορφωτικόν, δι' ὅλας τας ειδικότητας της Αστυνομίας...».

Ένα μήνα αργότερα και συγκεκριμένα την 1η Ιουνίου 1953 κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος του περιοδικού της Αστυνομίας Πόλεων, τα ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, «ως περιοδικόν καθαρῶς επαγγελματικόν. Η ὕλη του ανάγεται εις επιστημονικούς, κοινωνικούς, εγκληματοτεχνικούς, ψυχολογικούς, και εγκυκλοπαιδικούς εν γένει τομείς, οι οποίοι έχουν σχέση με

